

kunne forhandle med. Hvilket alternativ forestillede Venstre sig? Det forslag til vedtagelse, Folketinget vedtog i januar, havde en eventuel V-ledet regering også været forpligtet af, eller tager jeg fejl heri?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg er enig med hr. Peter Skaarups bemærkninger før om hr. Jan Petersens retorik, og jeg vil gerne høre, om hr. Peter Skaarup er enig med mig i, at et angreb altid er det bedste forsvar.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og så går jeg ud fra, at jeg kan give ordet til statsministeren for afsluttende bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det bliver jeg jo næsten nødt til at svare på, og det er helt sikkert, at et angreb er det bedste forsvar.

Afslutningsvis vil jeg også sige, at det klare indtryk, man får, når man hører de færøske og grønlandske folketingsmedlemmers taler heroppefra, er, at det har været det store mål for regeringen gennem den sidste måneds tid at være helt sikker på, at den ikke nødvendigvis skulle have alle de borgerlige partier med i flertallet for at få pinsepakken igennem. Den har i stedet brugt de nordatlantiske mandater.

Man kan så diskutere, om andre regeringer ville have gjort det samme. Jeg synes i hvert fald ikke, det har været rimeligt, og jeg synes ikke, det har været en rimelig udvikling, vi har set. Men det ændrer ikke ved, at det har været en fornuftig debat om den hvidbog, vi stadig ønsker i Dansk Folkeparti, og vi synes fortsat, man fra regeringens side skal overveje hurtigst muligt at komme med nogle klare meldinger på området.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Jeg er enig med forespørgeren, hr. Peter Skaarup, i, at det har været en god debat, og at det har været godt lige at vende spørgsmålet; men jeg skal ikke konkludere noget, for det er svært at konkludere. Det gør vi hver især i vore egne hoveder i de forskellige partigrupper, men det er svært, fordi vi er midt i en fremadrettet udvikling, hvor de oprindelige folk – også på globalt plan, selv om jeg lige nu naturligvis

taler om Grønland – er inde i en udvikling, hvor de prøver at opnå en eller anden form for selvstyre eller selvstændighed.

Vi vil ikke have, at nogen fortæller os, hvad vi skal gøre. Vi ved godt, hvad vi vil gøre ud fra de præmisser og de omstændigheder, vi lever under, og det er vel dybest set det, der drejer sig om, ikke kun på Færøerne og ikke kun i Grønland, men overalt hvor de oprindelige folk bor – indianere i Sydamerika, Nordamerika og Mellemamerika og samerne i det nordlige Skandinavien. Hele verden rundt sidder der nogle mennesker, som er i en situation, der er vanskeligere end vores, så selvfølgelig er det en vigtig diskussion, men på en eller anden måde er vores problem lidt af et luksuspøblem, som nogle talere også har fremhævet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er egentlig ikke så glad for, at debatten her til allersidst begyndte at få en drejning mod et af Venstres yndlingstemaer, som vi jo godt ved er en del af strategien hos Venstre.

Jeg er lige ved at sige, at når jeg lytter til fru Ulla Tørnæs, minder det mig om Venstres tidligere politiske ordfører, der også altid gik efter personen frem for bolden – kan man ikke rent tilfældigt bruge det billede i dag? Men jeg synes ikke, det er klogt, og hvis Venstre vil gøre sig håb om lidt større indflydelse i dansk politik, vil jeg give dette råd: Drop det! Folk er trætte af det! Men det er naturligvis Venstres eget valg.

Med hensyn til datoen den 10. juni skal vi nu igen høre det samme gamle propagandanummer, som Venstres tjeneste udi de dele formentlig har udformet og udtænkt, nemlig at den 10. juni skulle være en særlig dato, hvor vi aftalte en hel masse. Jeg synes, hr. Jan Petersen med rette kunne hæve stemmen i dag, for det er ikke særlig sympatisk at høre på, og det er heller ikke særlig sympatiske påstande.

Det, vi har gjort – og det ved fru Ulla Tørnæs udmærket godt – er, at vi har levet op til Folketingets vedtagelse, og det tidspunkt, hvor der skulle forhandles, er aftalt mellem det færøske landsstyre og den danske regering. Datoen den 10. juni var faktisk den dato, hvor det færøske landsstyre var i København. Man kom dagen før eller måske 2 dage før, så vidt jeg er orienteret, og så søgte vi at nå frem til en aftale, og det gjorde vi. Længere er den sag ikke.

Så er der spørgsmålet om det statsretlige, og her skal fru Ulla Tørnæs slet ikke være bekym-